



Arrest

nr. 59 036 van 31 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door de verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een moslim afkomstig uit Ohrid en beschikt u over de Macedonische nationaliteit. Uw vader is van Egyptische origine en uw moeder is een etnisch Albanese. Ten tijde van het gewapend conflict in Macedonië moest u meevechten met het Macedonisch leger. U raakte echter geblesseerd, deserteerde en vluchtte naar het buitenland. Op 4 september 2001 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Op 15 mei 2002 werd door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen omdat u zich niet aangemeld had voor het gehoor. U was immers reeds vrijwillig naar Ohrid teruggekeerd. U kende na uw terugkeer geen problemen omwille van uw desertie gezien de amnestiewet. Sinds uw terugkeer kende u wel problemen met de Albanese maffia. Ze kwamen u bedreigen en u was verplicht om hen te betalen omdat u niet met hen had meegevochten tijdens de oorlog. De familie van uw moeder zou niet meer tegen u gesproken hebben. U

kende echter geen verdere problemen met uw schoonfamilie. De etnische Albanezen die u afpersten zouden u gedwongen hebben om 10.000 euro te betalen en dit werd vastgelegd in een hypothecaire akte bij een notaris. Ze zouden het geld gebruiken voor de financiering van hun politieke partijen. U werkte na uw terugkeer als administratief bediende bij de gemeente en daarnaast verkocht u als zelfstandige fietsen, scooters, motoren en jetski's. In 2006 werd u secretaris-generaal van de Unie van Egyptenaren van de Republiek Macedonië. U was verantwoordelijk voor de Egyptische minderheid in Ohrid. U werkte ook voor de Unie in Albanië en in Kosovo. Vanaf 2006 verergerden uw problemen met de Albanese maffia. U diende echter nooit een klacht in. Bij de lokale verkiezingen van 2009 vormde de Unie voor Egyptenaren een coalitie met de PEI (Partij voor de Europese Toekomst). Volgens u dwongen Albanezen u om deze coalitie te vormen. U stond mee op de lijst maar jullie behaalden niet genoeg stemmen om een verkozen te hebben. Midden 2009 reisde u naar Dubai om uw problemen te ontlopen. U keerde na 10 dagen vanuit Dubai naar Macedonië terug. Daarna werd u ontslagen omwille van uw activiteiten voor de Unie van Egyptenaren. Omdat uw gezin bedreigd werd en u niet langer wou betalen besliste u om Macedonië te verlaten. Op 24 maart 2010 diende u met uw echtgenote een tweede asielaanvraag in. Uw paspoort en identiteitskaart werden op afgenomen door etnische Albanezen. Uw paspoort namen ze af in december 2009. U diende hiervoor geen klacht in en deed geen aangifte van verlies. U beschikt over een geboorteakte, de geboorteaktes van uw drie kinderen, een huwelijksakte, een rijbewijs en een gezondheidsboekje met gegevens over uw werkgever en ziekteverzekering. Ter staving van uw asielaanvraag legde u documenten neer betreffende uw financiële situatie (uitvoeringsbevel inbeslagname wegens onbetaalde schuld, beroep hiertegen, beslissing in beroep, bewijs overschrijving, beslissing rechtbank, notariële aktes, aanmaningen tot betaling). Ter staving van uw politieke activiteiten legde u lidkaart neer van de Unie van Egyptenaren van Macedonië. Verder legde u ook de statuten en het partijprogramma van deze Unie, briefwisseling van de Unie van Egyptenaren met de gemeentelijke diensten, een kieslijst waarop uw naam vermeld staat, teksten en verslagen van conferenties en parlementaire commissies, twee CD-roms waarop te zien is dat u spreekt voor de unie, een foto van uzelf als spreker tijdens een bijeenkomst, een attest waaruit blijkt dat u voor de Unie van Egyptenaren in Albanië heeft gewerkt en een getuigschrift van de Universal Peace Federation, neer. Verder beschikt u nog over een arbeidscontract van bepaalde duur dd. 2002, een bewijs van uw inkomsten van het jaar 2009 betaald door de firma Prospect, en een ontslagbrief. Tot slot legde u fotokopie's neer van paspoorten van Albanezen uit Albanië die u zouden lastigvallen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker zet in zijn verzoekschrift een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen en vraagt de bestreden beslissing te schorsen.

Volgens artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers enkel bevestigen, hervormen of vernietigen. Dit artikel, noch enige andere bepaling geeft aan de Raad de bevoegdheid om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een dergelijke aangevochten akte. Overigens dient nog te worden gewezen op artikel 39/70 van dezelfde wet, dat bepaalt dat, behoudens mits toestemming van betrokkene, tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen kan worden uitgevoerd.

2.2. Verzoeker vraagt hem de kosteloze rechtsbijstand toe te kennen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon ten tijde van het instellen van het beroep geen gerechtskosten opleggen en derhalve evenmin het voordeel van de kosteloze rechtsbijstand kan toekennen. Het verzoek wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 62 van de Vreemdelingen wet en van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dienaangaande dat de afwijzing van zijn asielaanvraag en de subsidiaire bescherming te weinig is gemotiveerd.

3.1.2. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag (desertie uit het Macedonisch leger tijdens het gewapend conflict) een weigeringsbeslissing nam omdat u zich niet aanmeldde voor het gehoor. U was reeds naar Macedonië teruggekeerd en kende dankzij de amnestiewet na uw terugkeer geen problemen meer nav uw desertie (CGVS I, p. 4 en 5).

Vervolgens haalde u aan dat u na uw terugkeer naar Macedonië problemen kende met Albanese maffiosi. Ze zouden u en uw echtgenote en kinderen jarenlang hebben bedreigd, en ze zouden u gedwongen hebben om grote geldsommen te betalen en een hypotheek te nemen op uw woning. Ze zouden ook uw paspoort hebben afgenomen (CGVS I, p. 2 en 3 en CGVS II, p. 3 en 8). Er dient te worden opgemerkt dat de deze door u aangehaalde elementen problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn. U verklaarde dat uw problemen met de Albanese maffia veroorzaakt zouden zijn door uw functie als ‘Secretaris-generaal van de Unie van Egyptenaren van Macedonië’ en door het feit dat u tijdens het gewapend conflict niet gevochten had bij het Albanese leger (CGVS II, p. 2 t/m 4). Toen u gevraagd werd om uitleg te geven over het verband tussen uw activisme en uw problemen herhaalde u gewoon dat uw problemen gelieerd waren en dat u bedreigd werd door de Albanese maffia omwille uw politieke functie. (CGVS II, p. 2). U haalde verder geen concrete feiten of elementen aan om bovenstaande bewering te staven. Bovendien verklaarde u in dit verband dat u door de maffia gedwongen werd om tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 2009 een coalitie te vormen met de PEI, volgens u een voornamelijk etnisch Albanese partij (CGVS II, p. 2 en 3). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de PEI helemaal geen etnisch Albanese partij is. Ze staat open voor alle burgers ongeacht hun religie of etnische origine. Deze partij wordt echter ook beschouwd als de partij die opkomt voor de rechten van Macedonische moslims en niet specifiek van de etnische Albanese. Dat de Albanese maffia u zou dwingen om met hen een coalitie te vormen houdt dan ook geen steek.

U hebt trouwens geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u omwille van bovengenoemde problemen geen beroep kon - of in geval van terugkeer naar uw land van herkomst zou kunnen- doen op de bescherming van uw autoriteiten. U hebt na uw terugkeer in 2001 immers nooit problemen gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS II, p. 4). U verklaarde nooit bescherming te hebben gezocht noch enige klacht te hebben ingediend bij de autoriteiten n.a.v de aan u gerichte bedreigingen, omdat u bang was dat ze u of uw familie iets zouden aandoen (CGVS II, p. 4). U zou zelfs nooit hebben overwogen om een klacht in te dienen, maar trachtte uw problemen te ontlopen door op vakantie te gaan naar Dubai (CGVS II, p. 2, 4, 6 en 7). Bovenstaande kan niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden. Het doel van een klacht bij de politie is immers het voorkomen of oplossen van problemen. Het is de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om dergelijk onderzoek te voeren moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Macedonische politie, ondanks de nood aan een aantal hervormingen, anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de “Sector voor Interne Controle en Professionele Normen” of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje”. Onder

impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd. Er kan dan ook niet besloten worden tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege de plaatselijke autoriteiten. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat het loutere feit dat er soms problemen zijn tussen verschillende gemeenschappen niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsfactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn.

Vervolgens haalde u aan dat er in Macedonië veel discriminatie is. U haalde echter geen concrete feiten of elementen aan waaruit blijkt dat u persoonlijk het slachtoffer zou geweest zijn van discriminatie. U verklaarde dat Egyptenaren in Macedonië niet worden toegelaten aan de universiteit maar u haalde geen feiten of elementen aan om deze bewering te staven. Uzelf zou nooit naar de universiteit gegaan zijn omdat u niet over het vereiste diploma beschikte dat nodig is voor het aanvatten van universitaire studies. U hebt immers enkel een einddiploma van het lager secundair onderwijs (CGVS I, p. 5, DVZ vragenlijst p. 1, vraag 10). Verder haalde u aan dat u ontslagen werd uit uw administratieve functie bij de gemeente (CGVS I, p. 2 en CGVs II, p. 4 en 5). U staaft dit door het neerleggen van een kopie van een ontslagbrief opgesteld door Kujtim Huseini de voorzitter van de commissie van de gemeente Ohrid. In de brief wordt echter nergens vermeld door welke commissie dit document opgesteld werd en naar aanleiding waarvan. Het bevat geen gegevens over uw job (contract, functie, graad,...). De inhoud is bovendien uiterst subjectief: zo wordt er letterlijk geschreven dat u ontslagen wordt omwille van uw activiteiten voor de Egyptische minderheid en dat er geen beroep mogelijk is tegen uw ontslag. Het is allerminst aannemelijk dat een gemeentelijk orgaan dergelijke zaken op papier zou zetten. Indien er bewijskracht zou kunnen gegeven worden aan de ontslagbrief, quod non, dient opgemerkt te worden dat u met dergelijke ontslagbrief terecht kunt bij de ombudsman. Burgers kunnen een beroep doen op de ombudsman wanneer ze het slachtoffer zijn van onrechtmatig of discriminerend optreden van openbare ambtenaren. De ombudsman heeft 4456 klachten behandeld, ruim 7500 telefoontjes beantwoord en zowat 5700 mensen in zijn kantoren ontvangen voor een consultatie/gesprek in de loop van 2009.

Betreffende de algemene situatie van de Roma en Ashkali en Egyptenaren (RAE) in Macedonië dient tot slot toegevoegd te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de RAE-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in de die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden. In het zog van de Decade of Roma Inclusion werd bijvoorbeeld in

2009 ook een overheidsproject opgestart om het onderwijs voor Roma kinderen toegankelijker te maken. Zo heeft de Macedonische overheid stappen ondernomen om met de publieke scholen en met instellingen van hoger onderwijs en staatsuniversiteiten samen te werken om de toegang voor Roma-leerlingen en –studenten te vergemakkelijken. Ook werd in Shuto Orizari een middelbare school opgericht voor Roma-kinderen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de RAE in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage in het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De ontslagbrief werd hierboven reeds besproken. De documentatie over de Unie van Egyptenaren en uw activisme en CD roms bevestigen enkel dat u actief was voor de Unie van Egyptenaren en kandidaat was voor de gemeenteraadsverkiezingen in coalitie met de PEI hetgeen niet betwist wordt. Uit deze documenten kan geenszins afgeleid worden dat u problemen kende omwille van uw activisme. De notariële aktes en gerechtelijke documenten betreffen uw leningen en hypotheek en de gerechtelijke procedures daarrond, welke op zich niet ter discussie staan. Dat u door de maffia gedwongen zou geweest zijn om een hypotheek te nemen op uw goederen kan uit deze documenten niet worden afgeleid. De overige door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens, en info betreffende uw werkgevers en inkomen welke evenmin ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De loutere stelling dat de afwijzingsbeslissing te weinig is gemotiveerd, zonder dat de verzoeker aangeeft welke elementen ontbreken en op welke wijze het betrekken van die elementen zou kunnen leiden, kan daaraan geen afbreuk doen.

3.2.1. Het opschrift van het tweede middel luidt als volgt : « Overschrijding termijn behandeling CGVS (art 52/2 § 2 Vreemdelingenwet) ». Verzoeker stelt dat er pas zeven maanden na het laatste interview bij de verwerende partij een beslissing werd genomen, terwijl naar luid van artikel 52/2, § 2 van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 15 dagen een beslissing zou moeten zijn genomen.

3.2.2. De termijnen voorzien in artikel 52/2 van de Vreemdelingenwet zijn termijnen van orde waarvan de overschrijding geen sanctie met zich brengt zodat de wettigheid van de bestreden beslissing er niet door wordt aangetast. Overigens kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat de verzoeker niet toelicht welk belang hij zou hebben gehad bij een eerder genomen beslissing. Hij brengt immers geen element aan dat de Raad ertoe zou nopen te concluderen dat het verstrijken van een bepaalde termijn een element is dat zou kunnen leiden tot internationale bescherming in de vorm van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Het middel kan niet worden aangenomen.

3.3.1. Het derde middel is afgeleid uit de schending van artikel 2, 3, 5, 10 en 11 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM).

3.3.2.1. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoeker in eerste instantie die motieven van de bestreden beslissing op de korrel neemt. Het middel zal dan ook onder meer vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.2.2. In wezen is het asielrelaas van verzoeker gesteund op (i) zijn problemen met de Albanese maffia in Macedonië en (ii) de discriminatie van Egyptenaren in Macedonië.

3.3.2.3. Met betrekking tot zijn problemen met de Albanese maffia, en daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, oordeelt de Raad als volgt:

Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet erkent dat vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren indien kan worden aangetoond dat noch de staat, noch partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden.

Luidens de tweede paragraaf van diezelfde bepaling wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de voormelde actoren redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Een asielzoeker dient aldus alle mogelijkheden tot bescherming in zijn land van herkomst uit te putten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker doet dienaangaande gelden dat de verwerende partij algemene informatie aanhaalt om te kunnen aantonen dat er in Macedonië voldoende waarborgen zijn, dat zijn problemen zich echter situeren op lokaal niveau, dat er duidelijk nog problemen zijn voor minderheden in Macedonië ondanks de inspanningen van de overheid, dat hij wel degelijk contact heeft gezocht met de lokale politie maar dat die niets ondernam, dat hij bovendien vreesde voor zijn eigen veiligheid en die van zijn familie als zou uitlekken dat hij klacht had ingediend. Verzoeker, zo besluit hij, had erg weinig vertrouwen in de lokale politieke overheden.

In eerste instantie creëert verzoeker een tegenstrijdigheid in zijn verzoekschrift: terwijl uit het administratief dossier klaar en duidelijk blijkt dat hij verklaarde nooit hulp te hebben gezocht (gehoorverslag CGVS II, adm. doss. stuk 5, p 4) stelt hij nu dat hij wel contact heeft genomen met de lokale politie, maar dat die niets ondernam. Deze vaststelling is van aard om de geloofwaardigheid van verzoekers relaas minstens voor wat betreft zijn zoektocht naar bescherming in het gedrang te brengen.

In zoverre verzoeker doet gelden dat hij bang was voor vergelding door zijn belagers, moet worden geoordeeld dat, zoals in de bestreden beslissing reeds werd gesteld, de overheden wiens taak het is de burgers te beschermen, niet kunnen optreden wanneer ze geen kennis hebben van verzoekers problemen, zodat hij geenszins aantoont dat de autoriteiten niet op nuttige wijze zouden kunnen optreden, en evenmin dat hij niet zou kunnen rekenen op bescherming ingeval van aangifte.

Voorts blijkt uit het administratief dossier en de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers wantrouwen in de lokale politieke overheden evenmin een gegronde reden was om zich niet te beroepen op de beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst. Verzoeker stelt daartegenover dat zijn problemen zich situeren op lokaal niveau en dat er duidelijk nog problemen zijn voor de minderheden in Macedonië ondanks inspanningen van de overheid. Hij "verwijst ook naar de

bijgebrachte documentatie onder stuk 3". Dit stuk 3 is een bundel van fragmenten uit verslagen van verschillende organisaties, bestaande uit flarden van Engelse tekst, allemaal (op één na) in hetzelfde lettertype en dezelfde lay-out die, doordat ze vaak beginnen met halve zinnen, niet in hun context kunnen worden gelezen. In zoverre dit stuk 3 door de Raad kan worden geïnterpreteerd –verzoeker verwijst ernaar, zonder meer- moet worden vastgesteld dat melding wordt gemaakt van corruptie, maar evenzeer van de vooruitgang die wordt geboekt in de strijd ertegen; zo wordt geschreven over rechters die worden geschorst, vertegenwoordigers van de overheid die worden aangeklaagd en de inwerkingtreding van wetgeving met als doel de professionalisering en de depolitisering van onder meer de politie. In die zin tonen de door verzoeker bijgebrachte stukken, in hun geheel gelezen en ook rekening houdend met de datering ervan, niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt en die gebaseerd is op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, onder wie de ombudsman en internationale organisaties, onjuist zou zijn. Het argument dat verzoekers problemen zich op lokaal niveau hebben afgespeeld is te dezen overigens niet relevant : de door de verwerende partij gehanteerde informatie heeft betrekking op het politiekorps in brede betekenis en is dus ook van toepassing op de lokale korpsen. Overigens moet erop worden gewezen dat verzoeker zelf verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met de Macedonische autoriteiten na zijn terugkeer in 2001 (gehoorverslag CGVS II, adm. doss. stuk 5, p 4).

Verzoeker heeft geenszins aannemelijk gemaakt dat de in zijn land van herkomst aanwezige autoriteiten niet bij machte of onwillig zou zijn om bescherming te bieden tegen de problemen die verzoeker zou hebben met de Albanese maffia, hetgeen krachtens de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet één van de grondvoorwaarden is om zich verzekerd te zien van internationale bescherming uit hoofde van de vluchtelingenconventie dan wel uit hoofde van de subsidiaire bescherming. In die optiek is het motief in de bestreden beslissing aangaande de beschermingsmogelijkheden determinerend en zijn de overige motieven in verband met de voormelde problematiek overtollig, zodat het al dan niet gegrond bevinden van grieven die daartegen zijn gericht niet kan leiden tot een andere beslissing en verzoeker dus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

3.3.2.4. Met betrekking tot het discriminatieprobleem dat door verzoeker wordt aangehaald, het volgende:

Verzoeker is van oordeel dat de houding van de verwerende partij met betrekking tot de ontslagbrief dubbelzinnig is. Hij brengt immers een document bij waaruit zwart op wit blijkt dat hij omwille van het behoren tot een minderheid ontslagen wordt. De verwerende partij beweert dat het niet aannemelijk is dat de gemeente dit op papier zou zetten. Het is evenwel niet ernstig, zo stelt verzoeker, dat, als een document niet in het kraam past van de beslissing, er dan maar wordt beslist dat er geen bewijskracht aan kan worden toegekend. Verzoeker is formeel en stelt dat dit document zijn ontslagbrief betreft en wel degelijk volledige bewijskracht heeft.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat het motief met betrekking tot de ontslagbrief dubbelzinnig zou zijn : in de bestreden beslissing staat duidelijk te lezen dat geen bewijskracht kan worden verleend aan de brief omwille van verschillende redenen die enerzijds betrekking hebben op de onvolledigheid van het document en anderzijds op de ongeloofwaardigheid van de vermelding dat verzoeker zou zijn ontslagen omwille van zijn activiteiten voor de Egyptische minderheid. Deze redenen worden, gelet op het feit dat het een stuk is dat uitgaat van een gemeentelijke overheid, door de Raad pertinent bevonden en verzoekers standpunt dat hij formeel is over de echtheid en de bewijskracht van zijn brief, zonder meer, doet daaraan geen afbreuk. Verzoekers grief dat de verwerende partij bewijskracht ontzegt aan elk document dat niet in haar kraam past, is gelet op de motieven in de bestreden beslissing, niet ernstig te noemen.

Verzoeker is het voorts niet eens met de opmerking in de bestreden beslissing dat de RAE-minderheid niet wordt gediscrimineerd in Macedonië. Hij doet gelden dat de voorbeelden handelen over Roma terwijl hijzelf Egyptenaar is. Het feit dat er een aparte middelbare school voor Roma-kinderen werd opgericht, geeft duidelijk aan dat er wel degelijk discriminatieproblemen zijn. Het is niet omdat er inspanningen gebeuren door de overheid dat de problemen zouden zijn opgelost in Macedonië.

Uit de bestreden beslissing, gebaseerd op het administratief dossier, blijkt dat het beleid van de Macedonische overheid is gericht op integratie van alle minderheden -zo ook de Egyptische- en dat, ingevolge de erkenning van het discriminatieprobleem, de nodige maatregelen worden genomen zoals geschetst in de bestreden beslissing. Dat daarbij voorbeelden worden aangehaald die betrekking hebben op de Roma-minderheid doet daaraan geen afbreuk, integendeel. In zoverre verzoeker zou willen

aantonen dat de inspanningen niet gelden voor de Egyptische minderheid waartoe hij zelf behoort, dan komt het hem toe dat met concrete gegevens aan te tonen. Verzoeker verwijst opnieuw naar zijn "document 3". Zoals reeds sub 3.3.2.4. werd gesteld, is dit stuk 3 een bundel van fragmenten uit verslagen van verschillende organisaties, bestaande uit flarden van Engelse tekst, allemaal (op één na) in hetzelfde lettertype en dezelfde lay-out die, doordat ze vaak beginnen met halve zinnen, niet in hun context kunnen worden gelezen. Uit deze stukken kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat de informatie van de verwerende partij met betrekking tot de minderheden niet correct zou zijn, of niet van toepassing op de Egyptische minderheid. Bovendien, in zoverre in één van de uittreksels wordt verwezen naar de situatie van de Roma en andere minderheden in Macedonië, kan er niet aan worden voorbijgegaan dat het hier Kosovaarse vluchtelingen betreft. Verzoeker maakt, door zonder meer te verwijzen naar het bundel, op geen enkele wijze aannemelijk dat de informatie die door de verwerende partij werd gehanteerd niet zou kunnen worden betrokken bij de behandeling van zijn asielaanvraag.

3.3.3. Uit hetgeen voorafgaat, en mede gelet op de vaststelling dat verzoeker het pertinente motief aangaande het feit dat hij geen problemen meer kende ingevolge zijn desertie, ongemoeid heeft gelaten, blijkt dat in de bestreden beslissing afdoende en correct werd gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade is aangetoond. Het middel, in zoverre het is gestoeld op de schending van de materiële motiveringsplicht, is niet gegrond.

3.3.4. In zoverre verzoeker, ten slotte, de schending aanvoert van de artikelen 2, 3, 5, 10 en 11 van het EVRM en daarbij aanvoert dat zijn fysieke integriteit en die van zijn familie zal worden aangetast, merkt de Raad op dat de artikelen 2 en 3 respectievelijk inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen reëel risico op het lijden van ernstige schade werd aangetoond, zodat een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM allerminst aannemelijk is gemaakt. Verzoeker voert verder niet aan op welke wijze de artikelen 5 (met betrekking tot het recht op vrijheid en veiligheid), 10 (met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting) en 11 (met betrekking tot de vrijheid van vergadering en vereniging) van het EVRM zijn geschonden, zodat het middel in zoverre onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS